

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **nezl. J. K.**, zastoupen zákonnou zástupkyní M., zastoupené Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem se sídlem Moravské náměstí 15, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2013, č. j. MPSV-UM/5835/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/855/2013/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19. 6. 2013, č. j. MPSV-UM/5835/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/855/2013/9S-JMK **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci zastoupeného zákonnou zástupkyní matkou na náhradě nákladů řízení částku 2.600 Kč, a to k rukám jejího právního zástupce Mgr. Ing. Jiřího Hory, advokáta se sídlem Moravské náměstí 15, 602 00 Brno do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 6. 2013, č. j. MPSV-UM/5835/13/9S/JMK, sp. zn. SZ/855/2013/9S-JMK bylo podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 1. 2013, č. j. MPSV-UP/14328/13/AIS-SSL, sp. zn. SZ/7437/2012/AIS-SSL bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 3. 1. 2013 nebylo přiznáno zvýšení příspěvku podle § 12 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění.

Žalobce zastoupený zákonnou zástupkyní matkou, která byla zastoupena právním zástupcem Mgr. Ing. Jiřím Horou, podal žalobu proti citovanému rozhodnutí žalovaného s odůvodněním, že posudky a další podklady, z nichž vycházely oba správní orgány při rozhodnutí ve věci, jsou mylné, neúplné a chybné. Uvedl, že posuzovaný je výrazně omezen ve většině základních životních potřeb uvedených v § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“). Z lékařské zprávy MUDr. Jana Barborky ze dne 21. 7. 2011 vyplývá, že má výrazné problémy s mobilitou. Vlivem zdravotních postižení má levou nohu kratší, problémy má s Achillovými šlachami. Jedná se o dítě vyžadující režim speciálního vzdělávání včetně integrace a sociální opatření pro matku. Obdobně vyznívá i závěrečná zpráva Fakultní nemocnice Brno, klinika dětské neurologie. Nezletilý tak potřebuje pomoc v oblastech základních životních potřeb, sice mobility, orientaci, komunikaci, oblékání, obouvání, tělesné hygieně, výkonu fyziologických potřeb, péči o zdraví, osobních aktivitách. Pomoc ve vyjmenovaných oblastech základních životních potřeb vyplývá i z potvrzení lékařky MUDr. Jany Crhové ze dne 23. 1. 2013. Posudek lékaře MUDr. Miroslava Bílka naprosto ignoruje většinu zdravotních problémů a omezení dítěte. Rovněž objektivní není ani posudek PK MPSV ČR ze dne 22. 5. 2013, v němž posudková komise postavila posudkový závěr pouze na dvou odborných zprávách, sice zprávě Fakultní nemocnice Brno, klinické dětské neurologie ze dne 26. 11. 2011 a zprávě ze Speciálně pedagogického vyšetření ze dne 17. 9. 2012. Je zcela popřena skutečnost vyplývající ze zprávy Fakultní nemocnice Brno, že dítě trpí, mj. lehkou mentální retardací, v jeho případě je vyžadován režim speciálních opatření pro matku jako osobu pečující. Nesprávnost závěru posudkové komise byla doložena několika lékařskými posudky a zprávami, sice lékařskou zprávou MUDr. Elišky Šejnohové ze dne 30. 4. 2013, potvrzující lehkou mentální retardaci dítěte vyžadující trvalý dohled a péči. Jedná se o postižení na perinatálním podkladě vrozené a neléčitelné. Dále z lékařské zprávy z psychologického vyšetření PhDr. Marcely Halířové ze dne 10. 5. 2013 vyplývá, že syn není schopen zvládat některé základní životní potřeby, zejména v oblasti orientace, komunikace, péče o zdraví, mobility a osobních aktivit. Byla diagnostikována středně těžká mentální retardace. Uvedená diagnóza vyplývá i z propouštěcí zprávy MUDr. Anny Adamové ze dne 1. 7. 2013, státní léčební lázně Bludov, s. p., která dál potvrzuje, že syn nezvládá orientaci v čase a běžných sociálních situacích, nerozumí obsahu základních stravovacích návyků, nedovede odhadnout vhodnost oblečení, atd. Navrhl proto zrušení rozhodnutí obou správních orgánů.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 7. 11. 2013 citoval zjištění učiněné PK MPSV ČR v Brně ze dne 22. 5. 2013, které bylo i podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Z posudku vyplývá, že věc byla projednána bez osobní účasti žalobce, jeho matky i právního zástupce. PK prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání bez přítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Na základě doložených podkladů, které jsou uvedeny v obsahu posudku, doznala posudková komise, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje mentální schopnosti a má vliv na zvládání základních životních potřeb. K datu vydání napadeného rozhodnutí rozsah a tíže poruchy funkčních schopností vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby při osobních aktivitách. Je samostatně mobilní, orientovaný, schopný porozumět a dorozumět se. Jedná se tudíž o osobu do 18 let věku, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby při zvládání jedné základní životní potřeby k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise doznala, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí. S ohledem na rozsah mimořádné péče, kterou vyžadoval, tj. nebyl schopen zvládat jednu základní životní potřebu (osobní aktivity), byl učiněn posudkový závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, nebyla však neschopna zvládat aspoň tři základní životní potřeby.

Žalobce v replice ze dne 7. 11. 2013 k vyjádření žalovaného uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřesvědčivé, neboť v něm nejsou uvedeny žádné přezkoumatelné skutečnosti, pouze seznam lékařských zpráv, ze kterých vycházel posudkový lékař MSSZ Brno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaného je sice uvedeno více informací, tyto jsou ale nepravdivé, neúplné, vytržené z kontextu či minimálně zavádějící. Z odůvodnění dále vyplývá, že posuzovaný je schopný se dorozumět a porozumět, což však nemá oporu v žádné z lékařských zpráv ani psychologických nálezů. Taktéž není pravdivé i tvrzení, že nově předložené lékařské zprávy (PhDr. Halířové ze dne 10. 5. 2013 a MUDr. Šejnohové ze dne 30. 4. 2013) neprokazují poruchu v úrovni těžké nebo hluboké mentální retardace, naopak nález MUDr. Šejnohové potvrzuje, že se jedná o postižení vrozené, které je nevyléčitelné, žadatel je zcela existenčně odkázán na okolí. Psychologické vyšetření PhDr. Halířové upřesňuje, že jmenovaný není schopen zvládat samostatně některé základní životní potřeby, zejména v oblasti orientace, komunikace, péče o zdraví, mobility a osobních aktivit.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce prostřednictvím zákonné zástupkyně – matky, podal žádost o zvýšení příspěvku dne 11. 4. 2012. Sociální šetření bylo provedeno dne 14. 6. 2012, dne 30. 10. 2012 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči lékařem MSSZ Brno-město, který bez účasti posuzovaného vycházel z citovaného sociálního šetření, zdravotní dokumentace MUDr. Jany Crhové, dalších nálezů odborných lékařů (psychologie Fakultní nemocnice Brno ze dne 9. 11. 2011, alergologie, imunologie a interna MUDr. Šulákové ze dne 10. 7. 2012, ambulance oddělení Lékařské genetiky Fakultní nemocnice Brno ze dne 8. 8. 2012,

pedagogicko-psychologické poradny ze dne 17. 9. 2012, ORL MUDr. Horník ze dne 28. 8. 2012, hospitalizační zprávy Fakultní nemocnice Brno ze dne 7. 11. až 10. 11. 2011) a konstatoval, že zdravotní stav posuzovaného je dlouhodobě nepříznivý – specifické poruchy učení v koincidenci s ADHD a lehkou vývojovou disfází, rozumové schopnosti jsou v průměru. Orientace je u něho všemi směry, visus 4/4, sluch v normě, bez paréz či plegií. Po prostudování zdravotní dokumentace i informací ze sociálního šetření konstatoval, že nezvládá základní životní potřeby, a to osobní aktivity. Vyslovený posudkový závěr zněl, že se nejedná o osobu do 18 let věku, která podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Na základě citovaného posudku ve věci rozhodl správní orgán I. stupně dne 3. 1. 2013 tak, že žalobci nepřiznal zvýšení příspěvku.

Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, v rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 22. 5. 2013. V obsahu posudku je uvedeno „zákonná zástupkyně posuzovaného a matkou zplnomocněný advokát Mgr. Ing. Jiří Hora byli informováni o dalším postupu dopisem PK Brno, že na základě dostatečné dokumentace, věc bude projednána bez osobní účasti. Jednáno v jejich nepřítomnosti, PK MPSV Brno prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru“.

Z připojené přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 391/2011 Sb. (od 1. 1. 2012) bylo zjištěno, že nezletilý nezvládá základní životní potřebu – osobní aktivitu. Podklady, z nichž posudková komise vycházela, jsou obsahem posudku, byly jednotlivě vyhodnoceny a následně poté bylo provedeno posudkové zhodnocení, dle kterého rozumové schopnosti posuzovaného jsou v pásmu průměru, efektivnost poznávacích procesů je výrazně snížena – nepříznivé ovlivnění poruchami pozornosti. Specifické poruchy učení, dyslexie, dysortografie a dyskalkulie nebyly kompenzované. V kontaktu je klidný, komunikuje, je orientovaný, projevuje neurotické tenze. Doložené psychologické a psychiatrické nálezy vypracované pro sociální účely popisují snížení intelektových schopností do pásma lehké mentální retardace. Neprokazují poruchu v úrovni těžké nebo hluboké mentální retardace, která by měla dopad na zvládání základních životních potřeb a objektivně odůvodňovala potřebu mimořádné péče při zvládání neuznaných základních životních potřeb. Nebylo objektivně zjištěno zánětlivé ani úrazové postižení CNC vedoucí k závažné poruše mozkových funkcí. Dle psychologického vyšetření v listopadu roku 2011 a září 2012 byly rozumové schopnosti v pásmu průměru až podprůměru. Psychologické a psychiatrické vyšetření bude nutné opakovat k posouzení dalšího vývoje.

Posuzovaný s tímto postižením se má omezení pro úkony náročné na vyšší mozkové funkce. Tíže defektu však umožňuje samostatné zvládání stravovacích, oblékacích, hygienických včetně WC úkonů, má zachovány základní poznávací a orientační aktivity v přirozeném prostředí, zvládání základů čtení, psaní, počítání, zvládání fyzických a pohybových aktivit v přirozeném prostředí, zachování schopnosti jednoduchých sociálních aktivit a schopnost zvládat jednoduché úkony v domácnosti.

Obezita je bez endokrinní poruchy. Alergologická dostupná vyšetření jsou negativní. Je kardiopulmonálně kompenzovaný. Obj. neurologicky frustní asymetrie v nálezu v neprospěch levostranných končetin, neobratná chůze, bez jiného topického nálezů. Nejsou prokázány závažné poruchy hybnosti nosných kloubů, páteře, parézy. Nejsou vady zraku, sluchu ani mentální postižení, které by omezovaly orientaci a komunikaci.

PK Brno prostudovala sociální šetření Úřadu práce ČR pracoviště Brno-město ze dne 14. 6. 2012, z něho vyplývá, že posuzovaný je neobratný, dysgrafik, dyslektik, matka mu se vším pomáhá, chodí s ním do školy.

Sociální šetření nekoreluje se zdravotním stavem dle doložené zdravotní dokumentace a opírá se o údaje sdělené pečující osobou, nikoliv o vlastní objektivizaci.

K datu vydání napadeného rozhodnutí jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje mentální schopnosti a má vliv na zvládání základních životních potřeb.

Jde o osobu do 18 let věku, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby při zvládání jedné základní životní potřeby k datu vydání napadeného rozhodnutí. Není medicínský důvod k nezvládání ostatních základních životních potřeb přiměřeně věku.

K datu vydání napadeného rozhodnutí rozsah a tíže poruchy funkčních schopností má vliv na schopnost zvládání základních životních potřeb a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Při osobních aktivitách.

Je samostatně mobilní, orientovaný, schopný porozumět a dorozumět se.

Nejde o osobu s úplnou nebo praktickou hluchotou, ani nejde o osobu hluchoslepu, ani nejde o osobu s praktickou nebo úplnou nevidomostí.

K námitkám – nebyla prokázána těžká porucha funkce nebo ztráta funkce duševních, smyslových a fyzických schopností, která by objektivně odůvodňovala neschopnost zvládat základní životní potřeby v rozsahu a výčtu uvedeném v odvolání, mimo uznanou základní životní potřebu. Nacvičené, stereotypně se opakující aktivity je schopný provádět.

Mobilita – nebyla prokázána těžká porucha nebo ztráta funkce pohybového nebo nosného aparátu. Dolní končetiny plní funkci opěrnou i dynamickou.

Orientace – posuzovaný má smyslové a duševní schopnosti k chápání v dostatečné míře toho, kdo je, kde je a v jakém čase se nachází. Je schopný pochopit a řešit situace vyplývající ze zvládání základních životních potřeb, které jsou realizované v obvyklém prostředí a přiměřeně věku.

Komunikace – je schopný se dorozumět a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí, psanou zprávou malého rozsahu, rozumí základním obrazovým symbolům, je schopný používat běžné komunikační prostředky přiměřené věku a potřebám.

Oblékání a obouvání – má dostatečné rozumové i fyzické schopnosti k vybrání a oblečení si vhodného oblečení a obutí, přiměřené věku. S využitím facilitátorů je schopný si nazout i ponožky.

Tělesná hygiena – je schopen se umýt u umyvadla, provést celkovou hygienu postupným umýváním jednotlivých částí těla. Technický způsob provedení ve vaně, sprchovém koutě, ve stoji či v sedě, není posudkově rozhodný.

Výkon fyziologické potřeby – nejedná se o inkontinenci moči či stolice. Je schopný se včas vyprázdnit, provést přiměřenou očistu.

Péče o zdraví – nejedná se o mimořádnou péči, posuzovaný nepotřebuje dodržovat speciální dietu. Jedná se o samotnou regulaci stravy a dodržování režimu mobility nutného k léčbě obezity. Nárůst hmotnosti trvá od 3 let věku, uplynula dostatečně dlouhá doba k nácviu životního stylu, posuzovaný již nevyžaduje mimořádnou péči.

Osobní aktivity – uznáno.

Nálezy předložené v průběhu odvolacího řízení popisují výše uvedený zdravotní stav.

PK MPSV provedla k datu vydání napadeného rozhodnutí přezkum posouzení posudkovým orgánem I. stupně, protože zadavatel nepožádal o aktuální posouzení, účastník řízení v průběhu odvolacího řízení nenamítl změnu zdravotního stavu, nastalou po vydání napadeného rozhodnutí, ani MPSV významnou změnu zdravotního stavu účastníka řízení, nastalou po vydání napadeného rozhodnutí, nezjistila.

Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 zákona č. 108/2008 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadoval každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby a byl neschopen zvládat jednu základní životní potřebu (písm. i), Tento stav byl ke dni 1. 1. 2012.

Na základě citovaného posudku PK MPSV žalovaný ve věci rozhodl dne 19. 6. 2013, č. j. MPSV-UM/5835/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/855/2013/9S-JMK, odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné pomoci. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu ustanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (ust. § 7 odst. 4, ust. § 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí Krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na PK MPSV ČR v Brně za účelem posouzení stupně závislosti žalobce. Posudková komise postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona, když při vypracování posudku vycházela ze spisu odvolacího orgánu včetně příloh, spisového materiálu správního orgánu I. stupně včetně lékařských nálezů, posudku lékaře MSSZ Brno-město ze dne 30. 10. 2012 a sociálního šetření ze dne 14. 6. 2012. Posudková komise dospěla ke stejnému závěru jako lékař MSSZ Brno-město v posudku ze dne 30. 10. 2012, pokud se týká posuzování stupně závislosti dle § 9 odst. 1 zákona č. 366/2011 Sb., v platném znění. Při posuzování stupně závislosti bylo zjištěno, že nezletilý není schopen

zvládat základní životní potřebu dle § 9 odst. 1 písm. i) citovaného zákona – osobní aktivity. Pokud se týká dalších oblastí, tj. mobilita, orientace, komunikace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, posudková komise se vyjádřila k obsahu svého posudku způsobem jak uveden výše.

Dle názoru soudu posuzování kritérií ve smyslu citovaného ustanovení § 9 zákona č. 366/2011 Sb., nebylo provedeno zcela výstižně tak, jak vyžaduje příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. (vymezení schopností zvládat základní životní potřeby). Onemocnění nezletilého, jak vyplývá z lékařské zprávy MUDr. Elišky Šejnohové, psychiatricky, ze dne 30. 4. 2013 způsobuje poruchu motoriky na podkladě frustní dětské mozkové obrny. Chlapec je mentálně opožděný, orientačně se jedná o opoždění na úrovni lehké mentální retardace, postižení je na perinatálním podkladě, není schopen rozpoznat jednoduché sociální situace, jeho schopnost porozumění se rovná dítěti ve věku 5 až 6 let, je citově vázaný na matku.

Taktéž i z lékařské zprávy PhDr. Marcely Halířové, psychologky, ze dne 10. 5. 2013 vyplývá, že byla u žalobce diagnostikována středně těžká mentální retardace, z psychologického hlediska není schopen zvládnout samostatně některé základní životní potřeby, zejména v oblasti orientace, komunikace, péče o zdraví, mobility a osobních aktivit. Potřebuje dohled a pomoc dospělé osoby nad rámec péče, kterou je potřeba věnovat zdravému dítěti téhož věku.

Rovněž i propouštěcí zpráva Státní léčebné lázně Bludov s. p. potvrzující léčebný pobyt jmenovaného ode dne 3. 6. do 1. 7. 2013 potvrzuje, že se jedná o retardovaného chlapce, u něhož jsou snížené rozumové schopnosti v pásmu středně těžké mentální retardace. Má problémy s motorikou a mobilitou, je emočně labilní, úzkostně laděný, vyskytují se u něho panické ataky, neadekvátnost jednání v neznámých situacích, limitované porozumění komunikačnímu obsahu. Vyžaduje zvýšenou pozornost, dohled a pomoc při osobní hygieně a běžných denních činnostech.

Uváděná skutková zjištění zcela nekorespondují se stanoviskem PK MPSV ČR v Brně, který komise zaujala v obsahu posudku v hodnocení schopnosti zvládat vyjmenované základní životní potřeby dle § 9 odst. 1 citovaného zákona, vyjma § 9 odst. 1 písm. j) tohoto zákona, kdy schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se nehodnotí u osob do 18 let věku (§ 9 odst. 3 citovaného zákona).

Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 391/2011 Sb., schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách, pro uznání závislosti příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že posuzování stupně závislosti při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby uvedených v § 9 odst. 1 citovaného zákona, nebylo ze strany posudkového hodnocení dostatečně přesvědčivé, objektivní, zejména při posuzování zdravotního stavu ve vztahu k posuzovaným životním kritériím. Z dostupných podkladů je prokázáno, že nezletilý je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, a to již od narození, neboť jeho zdravotní problémy jsou perinatálního původu. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí se sice vyjádřila stran odvolacích námitek zákonné zástupkyně posuzovaného, nicméně dle názoru soudu nepostupovala dostatečně důsledně dle posudkových kritérií daných přílohou č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. Vzhledem k charakteru a rozsahu postižení nezletilého, celkovému omezení jeho zdravotního stavu, projevu onemocnění, stejně tak i s ohledem na další prognózu a způsob léčby, bude žádoucí při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podrobněji hodnotit funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat tyto základní životní potřeby. V této souvislosti soud také poukazuje na již citované ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, dle kterého při posuzování stupně závislosti osoby mj. se vychází i z vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. V daném případě ze správního spisu však vyplývá, že nebyly doposud dány podmínky pro učinění posudkového závěru, který se opíral výlučně o zdravotní dokumentaci a sociální šetření. Naopak k tomu, aby bylo najisto postaveno i přesvědčivě zdůvodněno, jakým způsobem jsou omezeny funkční schopnosti posuzovaného nutné pro zvládání základních životních potřeb, je žádoucí a nezbytné vyšetření účastníka řízení. Dle názoru Krajského soudu v Brně posuzování stupně závislosti toliko na základě sociálního šetření prováděného sociální pracovníci čili úředníci, nemá dostatečnou vypovídací hodnotu. Soud proto pokládá za chybné hodnocení schopnosti zvládat konkrétní základní životní potřeby bez účasti posuzované osoby.. Dle názoru soudu je nutno žadatele k jednání posudkové komise přizvat, anebo alespoň připustit. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení, podle nichž každý správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možností jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1, 4 správního řádu). Výjimkou mohou být pouze mimořádné případy, kdy pro nepřizvání nebo nepřipustění účasti posuzované osoby shledá posudková komise, resp. předseda komise, zvláště zřetelně hodné důvody, což však musí být náležitě odůvodněno. V daném případě posudková komise MPSV v Brně v obsahu posudku uvedla pouze, že žalobce a jeho zákonná zástupkyně nebyli jednání komise přítomni, podkladová dokumentace je dostačující k projednání v jejich nepřítomnosti a přijetí posudkového závěru. Soud se s tímto postupem naprosto neztotožňuje.

Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé doplnění, které je nad rámec doplnění provedené v rámci přezkumného soudního řízení. Za daného stavu vzhledem ke specifčnosti onemocnění nezletilého a jeho funkčního dopadu na schopnost zvládat či nezvládat základní životní potřeby, pokládal soud za žádoucí a potřebné provést hlubší úvahu při hodnocení stupně závislosti při hodnocení schopnosti zvládat taxativně uvedené základní životní potřeby dle § 9 odst. 1 citovaného zákona, tzn. případně vyžádat nové posudkové stanovisko příslušné PK MPSV ČR, aby tak komplexně, objektivně a s dostatečně přesvědčivým posudkovým závěrem bylo provedeno a zhodnoceno posuzování stupně dané závislosti. Za daného stavu posudek PK MPSV byl obsahově nevyvážený a zavádějící.

Na základě výše uvedeného Krajský soud v Brně uzavírá, že skutkový stav, ze kterého žalovaný při svém rozhodování vycházel, vyžaduje zásadní a podstatné doplnění v rozsahu výše uvedeném, proto přezkoumávané rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším postupu je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci byl úspěšná, právnímu zástupci zákonné zástupkyně nezletilého, jeho matky, soud vyčíslil odměnu advokáta včetně hotových výdajů dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, celkem za 2 úkony (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání) po 1.000 Kč, dále 2x režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky. Celková výše odměny advokáta včetně hotových výdajů činí 2.600 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám právního zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. dubna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová